

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 5 februari 2019 met nummer RvVb-A-1819-0562
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0412-A

Verzoekende partijen	<p>1. de bvba BENIFISCO 2. mevrouw Florence DELACAVE</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Peter FLAMEY met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16</p>
Verwerende partij	<p>DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement RUIMTE VLAANDEREN, afdeling Oost- Vlaanderen</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Paul AERTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Coupure 5</p>
Tussenkommende partij	<p>de nv AQUAFIN</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Erika RENTMEESTERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 5 februari 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 13 december 2016.

De verwerende partij heeft met deze beslissing aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het uitvoeren van het project 'Collector Bachte-Maria-Leerne' op de percelen gelegen te 9800 Deinze, Leernsesteenweg/Ooidonkdreef/Tweekoningenstraat/Veerstraat en met als kadastrale omschrijving afdeling 10, sectie B, openbaar domein en nummers 249E, 253B, 257, 261E, 262A, 263F, 290A, 291A, 300B en 335 en afdeling 11, sectie A, openbaar domein.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 29 maart 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomende partij met een beschikking van 24 april 2017 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 12 juni 2018.

Advocaat Joëlle GILLEMOT, *loco* advocaat Peter FLAMEY, voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Sandro DI NUNZIO, *loco* advocaat Paul AERTS, voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Tom HUYGENS, *loco* advocaat Erika RENTMEESTERS, voert het woord voor de tussenkomende partij.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 17 februari 2016 een (tweede) aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de aanleg van gescheiden rioleringen en een persleiding in de Ooidonkdreef (tussen de Leernsesteenweg en de Tweekoningenstraat), de aanleg van een rioleringscollector en een persleiding doorheen weilanden tussen Veerstraat en Tweekoningenstraat, de aanleg van een overstort op de eigendom Veerstraat 31, gebruik deel percelen 261E en 263F aan Tweekoningenstraat als terrein voor grondverbetering, heraanleg en herinrichting van de wegenis in de Ooidonkdreef, tussen de Leernsesteenweg en de Tweekoningenstraat, de heraanleg van de wegverharding in de Ooidonkdreef, tussen de Tweekoningenstraat en Blauwe Poort, met inbegrip van een parking, en het rooien van bomen” op de percelen gelegen te 9800 Deinze, Leernsesteenweg/ Ooidonkdreef/Tweekoningenstraat/ Veerstraat”. In de bijgevoegde verklarende nota vraagt de tussenkomende partij de toepassing van artikel 4.4.7. VCRO voor die werken die niet met de gewestplanbestemming overeenstemmen.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Oudenaarde’, vastgesteld met koninklijk besluit van 24 februari 1977, in woongebied met culturele-, historische-

en/of esthetische waarde, woongebied, woonuitbreidingsgebied, parkgebied en vallei- of brongebied.

De aanvraag heeft betrekking op het bij ministerieel besluit van 10 november 1995 beschermd monument 'Kasteeldomein van Ooidonk en omgeving'. Het kasteeldomein is onmiddellijk ten zuiden van de Tweekoningsstraat ook als VEN-gebied ingekleurd, namelijk VEN nr. 213, gekend als 'de vallei van de Benedenleie'. Ook de Ooidonkdreef is als monument beschermd.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 15 maart 2016 tot en met 13 april 2016, dienen de verzoekende partijen één van de vijf (waarvan vier identieke) bezwaarschriften in.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, adviseert op 10 maart 2016 gunstig mits de toegankelijkheid van de aanpalende landbouwgebruiksgronden en/of landbouwgebruiksgronden zoveel als mogelijk verzekerd blijft.

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 17 maart 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het agentschap Onroerend Erfgoed adviseert op 1 april 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 19 juli 2016 gunstig.

De gemeenteraad van Deinze beslist op 25 augustus 2016 'gunstig advies' te geven 'nopens de (tweede) aanvraag. De door de verzoekende partijen bij de Raad van State op 21 oktober 2016 ingeleide vernietigingsprocedure is nog hangende (rolnummer G/A220.549/X-16765).

De verwerende partij verleent op 13 december 2016 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

**STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG/
RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN**

(...)

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

Het gewestplan is van toepassing

Overeenstemming met dit plan

Het gedeelte van de aanvraag in woongebied in de ruime zin is principieel in overeenstemming met de geldende voorschriften, want afkoppeling van lozingen en het aanleggen van een gescheiden stelsel behoren tot de noodzakelijke uitrusting voor de goede werking van het woongebied.

Het gedeelte van de aanvraag in woonuitbreidingsgebied is in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften, maar hypothekeert de latere ontwikkeling van het woonuitbreidingsgebied niet. De rioleringen worden voorzien tegen de perceelsgrenzen en de werkzones en terreinen voor grondverbetering betreffen slechts tijdelijke innames voor de duur van de werkzaamheden.

Het gedeelte van de aanvraag in parkgebied en in vallei- of brongebied strijdt met het geldend voorschrift want afkoppeling van lozingen en het aanleggen van een gescheiden stelsel staan niet in functie van de agrarische of groene gebiedsbestemmingen.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Art. 4.4.4 §1 (...)

Zoals hierna toegelicht, kan voormeld artikel toegepast worden in functie van de werken in parkgebied.

Art. 4.4.7. §2 (...)

*Artikel 4 4.7 §2 kan derhalve toegepast worden in functie van de overige werken die strijdig zijn met de stedenbouwkundige voorschriften
(...)*

EXTERNE ADVIEZEN (ZIE BIJLAGEN)

(...)

HET OPENBAAR ONDERZOEK

(...)

De aanvraag is verzonden naar de gemeente DEINZE voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 15/03/2016 tot 13/04/2016. Er werden vijf bezwaren — waarvan vier met identieke inhoud ingediend De bezwaren handelen over:

- 1 bouwmogelijkheden mogelijks gehypothekeerd van de gronden ter hoogte van het woongebied en het woonuitbreidingsgebied,*
- 2 pompstation wel opgenomen in de aanvraag van 2015 en 'plots' en zonder enige motivatie niet meer in de aanvraag van 2016,*
- 3 pompstation op luttele meters van woning nr 8,*
- 4 saucissionering van de aanvraag, pompstation niet los te koppelen van de gehele aanvraag,*
- 5 vrijstelling volgt niet uit art 10, 4° of 6°,*
- 6 afwijking op basis van art 4 4 7, §2 kan hier niet toegepast worden,*
- 7 verenigbaarheid met de goede RO werd niet onderzocht (hinderaspecten / toetsing aan de bestaande toestand in de (onmiddellijke) omgeving),*
- 8 ernstige geluidshinder, geurhinder en mogelijke beschadiging van de woning van de BI, waardoor het rustig woon- en leefgenot, de stabiliteit van de oude boerderij, de levenskwaliteit in de omliggende woningen en tuinen en de privacy in het gedrang gebracht worden.*

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

- 1 De voorziene collectorwerken worden aangelegd op de rand van het nog te bebouwen perceel.
Zodoende kan op dit perceel de bestemming 'woongebied' nog altijd gerealiseerd worden. Er dient enkel rekening gehouden met de innemingen voor de lijninfrastructuur van Aquafin op de rand van het perceel. De bouw van een woning, centraal op het perceel, is nog altijd mogelijk. De collector en persleiding worden ook aangelegd tegen de perceelsgrenzen van het woonuitbreidingsgebied Hierdoor worden de toekomstige mogelijkheden van het woonuitbreidingsgebied niet aangetast.*
- 2 De voorliggende aanvraag dient op vandaag beoordeeld te worden; dat de aanvraag verschilt van een eerder ingediend dossier moet op zich niet verantwoord worden. Er dient slechts een vergunning aangevraagd te worden voor vergunningsplichtige werken. De aanvrager mag in zijn aanvraag altijd ook niet vergunningsplichtige werken vermelden Zo is het totale project zichtbaar, wat het openbaar onderzoek en de behandeling ten goede komt.*

- 3 *Het overstort is stedenbouwkundig vergunningsplichtig, en maakt deel uit van deze stedenbouwkundige vergunningsaanvraag; het pompstation ligt op openbaar domein en is vrijgesteld van stedenbouwkundige vergunning.
De bezwaarindiener spreekt enkel over 'luttele meters', concreet bevindt het ondergronds pompstation zich op circa 9m van de woning, de bovengrondse delen, zoals be- en ontluchters en technische kast, zijn evenwel ingeplant op circa 15 van de woning.*
- 4 *In het voorliggend dossier is geen sprake van saucissionering van de aanvraag, de totaliteit van het project wordt beschreven, zodat het pompstation niet losgekoppeld wordt. Zoals eerder gesteld, dient er slechts een vergunning aangevraagd te worden voor vergunningsplichtige werken.*
- 5 *De uiteenzetting van de bezwaarindiener kan niet bijgetreden worden. Het pompstation is wel degelijk vrijgesteld van vergunningsplicht ingevolge art 10, 4° van het vrijstellingsbesluit: het bevindt zich op openbaar domein en betreft een 'gebruikelijke ondergrondse constructie(s) ... zoals installaties voor het transport ... van ...afvalwater...'. Als de vrijstelling enkel de buisleidingen zou omvatten, zou er geen enkel riolerings- of collectorproject vrijgesteld zijn, want er worden in alle projecten controleputten, pompstations, overstortinstallaties, ... voorzien. In het verslag aan de Vlaamse regering wordt m b t art 10, 4° gesteld: '4° worden onder andere alle soorten ondergrondse leidingen en aanhorigheden bedoeld'. Het gaat dus zowel over de leidingen als de (noodzakelijke) aanhorigheden, zoals een pompstation.
De verwijzing door de bezwaarindiener naar de toelichting bij art 2 1 en 2 2 is om evidente redenen niet ter zake dienend, vermits voormelde artikelen betrekking hebben op 'handelingen in, aan en bij woningen', wat niet het voorwerp van de aanvraag uitmaakt.*
- 6 *Vermits het bezwaar gericht is tegen de bouw van het pompstation en dit pompstation vrijgesteld is van vergunningsplicht, is de toepassing van art 4 4 7, §2 in dit verband niet aan de orde.*
- 7 *Zoals gesteld door de bezwaarindiener dient de vergunningverlenende overheid zich over de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening uit te spreken, ter zake wordt dan ook verwezen naar de betreffende rubriek in deze beslissing; Deze beoordeling heeft evenwel enkel betrekking op de aangevraagde vergunningsplichtige handelingen.*
- 8 *de bezwaarindiener komt hier zeer snel, zonder zelf enige gedetailleerde omschrijving van de hinder- en risicobronnen, noch de concrete gevolgen ervan op de naburige bewoners en de omgeving te geven, tot een zeer drastische en verstrekkende conclusie. Dergelijke niet onderbouwde stellingen kunnen dan ook moeilijk op hun gegrondheid gecontroleerd worden, het is niet aan de vergunningverlenende overheid om zelf te zorgen voor de invulling van de ingediende bezwaren.
Bovendien betreft dit bezwaar hoofdzakelijk de van vergunningsplicht vrijgestelde onderdelen van de aanvraag, zodat hierover niet dient geoordeeld te worden in voorliggend dossier.*

Uit deze beoordeling van de bezwaren kan besloten worden dat de ingediende bezwaren ontvankelijk, doch ongegrond zijn.

HISTORIEK

Voor deze werken werd op 18/02/2015 een stedenbouwkundige aanvraag ingediend. Deze procedure werd stopgezet. Deze werken werden opnieuw aangevraagd op 17/02/2016. Hierbij worden enkel de vergunningsplichtige werken aangevraagd. Informatief worden de van vergunningsplicht vrijgestelde delen van het project op de plannen en in de nota's van het aanvraagdossier vermeld.

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De omgeving en de bouwplaats

De bouwplaats situeert zich in het zuidoostelijke deel van het gehucht Bachte-Maria-Leerne en loopt grotendeels op de grens tussen de woningen en de open Leie-vallei.

De aanvraag.

De aanvraag betreft:

- de aanleg van gescheiden riolering en een persleiding ter hoogte van de Ooidonkdreef (tussen Leernsesteenweg en Tweekoningenstraat);
- de aanleg van een rioleringscollector en een persleiding doorheen weilanden tussen Veerstraat en Tweekoningenstraat, net achter de tuinen van de woningen aan de Amakersstraat,
- de aanleg van een ondergronds overstort op de eigendom Veerstraat 31,
- gebruik van een deel van de percelen 261e en 263 f aan de Tweekoningenstraat als terrein voor grondverbetering,
- heraanleg wegverharding in de Ooidonkdreef (kasseien), tussen Tweekoningenstraat en Blauwe poort met inbegrip van een parking (de parking wordt omzoomd met een haag waarbij de circulatiezone voorzien is in kasseistenen en de parkeerplaatsen zelf in grasdallen),
- heraanleg en herinrichting van de wegenis in de Ooidonkdreef, tussen Leernsesteenweg en Tweekoningenstraat (platines voor de voetpaden en de opritten en parkeerplaatsen in kasseien),
- rooien van bomen

De 16 bomen (Laanlinden) in de dreef tussen de Leernsesteenweg en Ooidonkdreef 10 zullen tijdens de werken behouden worden.

Verderop zal heraanplant gebeuren van de dreef met dezelfde soort, zijnde *Tilia vulgans*.

WATERTOETS

(...)

Ter zake werd een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht door de provincie Oost-Vlaanderen, dienst Integraal Waterbeleid (zie rubriek 'externe adviezen').

MILIEUTOETS

(...)

De milieugevolgen van de aanvraag kunnen voldoende ingeschat worden. Deze effecten zijn beperkt, lokaal en in grote mate te beheersen of omkeerbaar.

Een verdere MER-screening of project-MER is niet nodig.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

(...)

De voorziene werken zijn van algemeen belang en zijn noodzakelijk in het kader van het scheiden van het afval- en hemelwater.

Deze aanvraag is één fase uit het grotere project om het vuilwater van Bachte-Maria-Leerne en Sint-Martens-Leerne af te koppelen van het oppervlaktewater en af te voeren naar het RWZI van Deinze. Hierbij wordt enerzijds de droogweerafvoer(DWA)-riool aangesloten via een pompstation en persleiding op de bestaande persleiding in de Leernesesteenweg om zo te worden afgevoerd naar het RWZI van Deinze.

Anderzijds wordt het hemelwater opgevangen in een nieuwe RWA-riolering om te worden afgevoerd naar het bestaande grachtenstelsel en waterlopen.

De aanvraag heeft dan ook een positieve invloed op de waterhuishouding van het gebied, in het bijzonder op de waterkwaliteit.

De werken in woongebied in de ruime zin staan in het teken van het wonen en zijn dus zone-eigen.

Voor de werken in (landschappelijk waardevol) agrarisch gebied en het woonuitbreidingsgebied kan gebruik gemaakt worden van de afwijkingsbepaling, zoals hierboven vermeld, want het betreft hier werken van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact.

De werken in het woonuitbreidingsgebied volgen de perceelsgrenzen van het nog niet aangesneden woonuitbreidingsgebied, zodat de verdere ontwikkeling van dit woonuitbreidingsgebied niet wordt gehypothetheerd.

De werken in parkgebied en vallei- of brongebieden zijn strijdig met de gewestplanbestemming. Voor deze werken kan gebruik gemaakt worden van de afwijkingsbepalingen, zoals hierboven vermeld, want het betreft hier werken van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact.

De werken in parkgebied beperken zich voornamelijk tot renovatie van de bestaande riolering in de Ooidonkdreef. Dit gebeurt door het riool inwendig te renoveren. De impact op de omgeving is dan ook nihil.

Ook wordt de bestaande grindparking in de Ooidondreef tegenover de Tweekoningenstraat heraangelegd. Deze parking is gelegen in het parkgebied.

De parking wordt heraangelegd in parkeervakken in kunststofgrasdallen met tussenin een rijgedeelte in kasseiverharding. Rondom de parking wordt een haag voorzien.

Deze parking staat in functie van recreatief verkeer naar deze historische omgeving en de parkbeleving. De impact op de omgeving is dan ook beperkt, de schaal en de materiaalkeuze zijn niet storend in deze omgeving.

Door deze beperkte impact wordt de verwezenlijking van de algemene bestemming niet in het gedrang gebracht.

De werken in vallei- of brongebieden betreffen riolerings- en wegeniswerken in de Veerstraat met de bouw van een overstort.

Alle rioleringswerken, inclusief het overstort gebeuren ondergronds. Enkel de dekplaat en een beperkt aantal technische constructies (beugels, klemmenkast,) zijn zichtbaar. Dit heeft eveneens slechts een zeer geringe impact op de omgeving.

De Ooidonkdreef, een deel van de Tweekoningenstraat en de Veerstraat worden heraangelegd.

Ter hoogte van de Tweekoningenstraat wordt de bestaande grindvlakte heraangelegd als parking. Hierover werd door de gemeenteraad van Deinze in zitting van 25/08/2016 een gunstige beslissing genomen in toepassing van artikel 4.2.25 van de Vlaamse Codex ruimtelijke ordening (zie bijlage). De overige wegenis van de Tweekoningenstraat wordt hersteld in zijn oorspronkelijke staat, zijnde betonverharding.

Gezien het cultuur/historische belang van de Ooidonkdreef werd in samenspraak met Agentschap Onroerend Erfgoed en het stadsbestuur een beheersplan voor de Ooidonkdreef opgemaakt. Daarbij werd een visie uitgewerkt, zodat men opnieuw een monumentale dreef kan bekomen.

Hierbij worden de 16, meest noordelijke bomen in de Ooidonkdreef behouden. Daartoe dienen alle noodzakelijke maatregelen genomen, conform het advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed. Verderop zal heraanplant gebeuren van de dreef met dezelfde soort, zijnde Tilia vulgans, zodat de Ooidondreef een monumentale dreef kan worden.

*Om deze werken te kunnen uitvoeren wordt tijdelijk een terrein voorzien voor grondverbetering langs de Tweekoningenstraat
Dit betreft slechts een tijdelijke werk, zodat de ruimtelijke impact op de omgeving zeer beperkt is*

De voorziene werken situeren zich hoofdzakelijk ondergronds waardoor de stedenbouwkundige en visuele impact na het uitvoeren der werken minimaal is.

Door de voorziene werken zal het verkeer tijdelijk gehinderd worden. Ook het werfverkeer zal voor een tijdelijke bijkomende belasting zorgen.

Vermits de straten praktisch volledig in hun oorspronkelijke toestand zullen hersteld worden, zal er na de werken geen invloed zijn op de mobiliteit.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

De vergunning kan verleend worden met toepassing van artikel 4 4 4 en 4 4 7 §2 van de Vlaamse Codex ruimtelijke ordening.

...

Dit is de bestreden beslissing.

2.

Een vorige aanvraag, ingediend op 18 februari 2015 werd door de tussenkomende partij ingetrokken nadat de verzoekende partijen een beroep tot nietigverklaring hadden ingesteld tegen het besluit van de gemeenteraad inzake het tracé van de wegen. De Raad van State vernietigde de bestreden gemeenteraadsbeslissing van 24 november 2015 omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer bij arrest van 13 december 2016 met nummer 236.746.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat de verzoeken tot tussenkomst tijdig en regelmatig zijn ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging - BELANG

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen steunen hun belang als derde-belanghebbende op het gegeven dat ze eigenaar en verhuurder zijn van de woning te 9800 Sint-Martens-Leerne, Veerstraat 8. De eerste verzoekende partij is eigenares van de woning en heeft daar haar maatschappelijke zetel, de tweede verzoekende partij, die zaakvoerder is van de eerste verzoekende partij, woont als huurster in de woning.

In die hoedanigheden komen ze op tegen de bestreden beslissing en in het bijzonder omdat deze beslissing de aanleg inhoudt van een voornamelijk ondergronds pompstation in de onmiddellijke

nabijheid van hun woning waardoor ze zullen gehinderd worden. Als te lijden hinder en nadelen vermelden ze geluids- en geurhinder afkomstig van dit pompstation. Ze stellen dat de uitvoering ervan een fundamentele ingreep in hun rustig woon- en leefgenot zal teweegbrengen door de omvang en de ligging van het pompstation. Ze vrezen bovendien voor stabiliteitsproblemen en beschadiging aan hun woning (oude boerderij) naar aanleiding van de uitvoering van de werken. Tot slot verwijzen ze integraal naar het bezwaar dat ze indienden tijdens het openbaar onderzoek.

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen niet.

3.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen wel. Ze verwijst naar het voorwerp van de aanvraag en de vermelding daarin dat de niet vergunningsplichtige werken, waaronder het pompstation, omwille van de verduidelijking van het totale project, mee in de aanvraag worden opgenomen.

Vervolgens lijst ze de werken op die in de Veerstraat zullen uitgevoerd worden:

- de plaatsing van een ondergrondse rioleringscollector, onder de oprit van woning Veerstraat 31;
- de bouw van een ondergronds pompstation tussen de woningen Veerstraat 29 en 31, tegenover het pand van de verzoekende partijen, onder de Veerstraat als openbaar domein;
- het vernieuwen van de (momenteel in de zijberm van de Veerstraat bestaande) riolering en het heraanleggen van die straat na het voltooien van de werken.

De tussenkomende partij beklemtoont dat alle constructies ter hoogte van het eigendom van de verzoekende partijen op een beperkt aantal technische elementen (zoals beugels, een dekplaat en een ontluchting) na, behorende bij een pompstation, visueel niets voor de verzoekende partijen veranderen. Zelfs de wegenis wordt na afloop van de werken gewoon terug aangelegd. De werken worden ook volledig op het openbaar domein aangelegd.

De tussenkomende partij stelt vast dat uit het verzoekschrift duidelijk blijkt dat de verzoekende partijen alleen hinder door de uitvoering van de werken voor en door de exploitatie van het pompstation onder de Veerstraat, tegenover hun eigendom pand, vrezen en aanvoeren. Het ontbreekt hen volgens de tussenkomende partij daarom aan het vereiste belang bij het vernietigingsberoep omdat het pompstation (ook volgens de bestreden beslissing) als *‘gebruikelijke ondergrondse constructies en aansluitingen’* niet vergunningsplichtig is op grond van artikel 10, 4° en 6° van het toen toepasselijke besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (hierna: Vrijstellingsbesluit), en dit zowel ten tijde van de aanvraag als op het tijdstip dat de gemeenteraad besliste over de zaak der wegen én de thans bestreden beslissing werd genomen.

4.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen dat ze wel degelijk belang hebben omdat ze (via de aangevoerde middelen) net die vrijstelling van de vergunningsplicht betwisten.

Ze menen ook op voldoende wijze aannemelijk gemaakt te hebben dat ze hinder van de geplande werken in de Veerstraat zullen ondervinden. Ze voegen foto's en een ingebrekestelling aan de tussenkomende partij van 22 december 2017 voor schade aan de oprit, om aan te tonen dat hun oude boerderij effectief lijdt onder de inmiddels in uitvoering zijnde werken voor de aanleg van het ondergronds pompstation aan de Veerstraat.

De verzoekende partijen wijzen tenslotte nog op de vaste rechtspraak van de Raad die voor de beoordeling van het belang uit de gegevens van het verzoekschrift in zijn geheel put en dus ook uit het onderdeel met wettigheidskritiek ten aanzien van de bestreden beslissing.

5.

De tussenkomenende partij herhaalt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting dat de bestreden beslissing geen vergunning voor het pompstation aan de Veerstraat inhoudt vermits de daarvoor nodige werken volgens de bestreden beslissing *'niet-vergunningsplichtig'* zijn. Doordat het oorzakelijk verband tussen de aangevoerde (vermeende) hinder en de bestreden beslissing ontbreekt, is het beroep, waarvan alle middelen verband houden met dat pompstation, volgens haar dan ook onontvankelijk.

Beoordeling door de Raad

1.

De tussenkomenende partij voert in essentie aan dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij de voorliggende vordering omdat er geen oorzakelijk verband is tussen de aangevoerde hinder en de bestreden beslissing. De bestreden beslissing houdt immers, volgens de tussenkomenende partij, geen vergunning in voor het pompstation.

De verzoekende partijen betwisten deze stelling en verwijzen naar hun eerste middel waar ze vergunningsplicht voor een pompstation aanvoeren.

2.

Er kan niet ernstig worden betwist dat de verzoekende partijen de grenzen van het debat en hun betwisting beperkt hebben tot het (vooral ondergronds) pompstation (met bovengrondse elementen), dat voorzien wordt recht tegenover hun eigendom aan de Veerstraat 8.

Dit blijkt ook uit de middelen waarin ze aanvoeren dat, in de mate de bestreden beslissing ten onrechte uitgaat van de vrijstelling van vergunningsplicht voor de werkzaamheden met betrekking tot het pompstation (eerste middel), daaruit volgt dat de verwerende partij zowel de verenigbaarheid van die werken met de bestemmingsvoorschriften 'valleigebied' en/of de mogelijkheid tot afwijking had moeten onderzoeken (tweede middel) als de verenigbaarheid van het pompstation met de goede ruimtelijke ordening (derde middel).

Los van de vraag of de verzoekende partijen als derde-belanghebbende voldoende aannemelijk maken welke hinder of nadelen ze menen te lijden tengevolge van de uitvoering van het pompstation, dient nagegaan te worden of het pompstation zelf al dan niet vergunningsplichtig is.

3.

De bestreden beslissing geeft de volgende omschrijving van de aanvraag:

"...

De aanvraag betreft:

- de aanleg van gescheiden riolering en een persleiding ter hoogte van de Ooidonkdreef (tussen Leernsesteenweg en Tweekoningenstraat);*
- de aanleg van een rioleringscollector en een persleiding doorheen weilanden tussen Veerstraat en Tweekoningenstraat, net achter de tuinen van de woningen aan de Amakersstraat,*
- de aanleg van een ondergronds overstort op de eigendom Veerstraat 31,*

- *gebruik van een deel van de percelen 261e en 263 f aan de Tweekoningenstraat als terrein voor grondverbetering,*
 - *heraanleg wegverharding in de Ooidonkdreef (kasseien), tussen Tweekoningenstraat en Blauwe poort met inbegrip van een parking (de parking wordt omzoomd met een haag waarbij de circulatiezone voorzien is in kasseistenen en de parkeerplaatsen zelf in grasdallen),*
 - *heraanleg en herinrichting van de wegenis in de Ooidonkdreef, tussen Leernsesteenweg en Tweekoningenstraat (platines voor de voetpaden en de opritten en parkeerplaatsen in kasseien),*
 - *rooien van bomen*
- ...

De Raad stelt vast dat deze omschrijving volledig overeenstemt met het dossier van de aanvraag, als één van de onderdelen van een project dat het afvalwater van Bachte-Maria-Leerne en Sint-Martens-Leerne van het oppervlaktewater afkoppelt om het af te voeren naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) van Deinze. Het aangevraagde project voorziet de centralisatie van het afvalwater in de Veerstraat waar een pompstation wordt voorzien, om van daar het vuilwater op te pompen en via een nieuw aan te leggen persleiding te laten aansluiten op een bestaande persleiding richting Deinze.

In de aanvraag voor vergunning zit het pompstation niet begrepen. De Raad stelt in dit verband vast dat zowel de verklarende als de beschrijvende nota er uitdrukkelijk op wijzen dat alle (in bovenstaande lijst niet vermelde) niet-vergunningsplichtige werken ‘ter verduidelijking’ worden meegegeven en besproken zijn in het aanvraagdossier.

Voor de Veerstraat vermeldt de beschrijvende nota uitdrukkelijk de niet-vergunningsplicht van het pompstation, aan te leggen onder de rijbaan. Deze nota vervolgt: *“Naast de dekplaat, in gewapend beton, zijn enkel de beperkt technische constructies (beugels, klemmenkast,...) zichtbaar, deze worden voorzien in de zijberm, voor de haag van huisnr. 29”.*

In de bestreden beslissing wordt voor de vrijstelling van vergunningsplicht, verwezen naar artikel 10, 4° van het Vrijstellingsbesluit.

4.

4.1

In hun eerste middel betwisten de verzoekende partijen de niet-vergunningsplicht voor het pompstation.

Samengevat houden ze voor dat de verwerende partij ten onrechte de aanleg van het pompstation niet-vergunningsplichtig heeft verklaard en tengevolge daarvan ook ten onrechte gemeend heeft dat de toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO niet aan de orde zou zijn.

De verzoekende partijen verwijzen vooreerst naar artikel 10 van het Vrijstellingsbesluit in de versie op het moment van het gemeenteraadsbesluit van 25 augustus 2016. Ze leveren kritiek op het feit dat de aanvrager alleen verwijst naar artikel 10 van het Vrijstellingsbesluit, maar niet aanduidt onder welke *littera* de vermeende vrijstelling valt.

Ze vinden het ook vreemd dat het pompstation in de eerste aanvraag van 2015 wel onder de vergunningsplichtige werken stond opgenomen maar in de voorliggende aanvraag er beroep gedaan wordt op het Vrijstellingsbesluit.

Verder zijn de verzoekende partijen van oordeel dat de tussenkomenende partij op deze wijze de aanvraag op onwettige wijze opsplijt in vergunningsplichtige en niet-vergunningsplichtige werken, niettegenstaande het pompstation wel degelijk deel uitmaakt van het collector-project in

zijn geheel. Het niet-vergunningsplichtig verklaren van de aanleg van het pompstation zou volgens de verzoekende partijen een verboden saucissionering van de aanvraag uitmaken.

De verzoekende partijen menen dat de verwerende partij niet afdoende op hun bezwaren geantwoord heeft, door louter te verwijzen naar het toepassingsgebied van het Vrijstellingsbesluit.

Vervolgens voeren de verzoekende partijen aan dat de aanleg van een pompstation wel degelijk vergunningsplichtig is en niet valt onder '*de gebruikelijke ondergrondse constructies en aansluitingen*' (artikel 10, 4°) noch onder '*technische constructies van algemeen belang met een maximaal volume van 30 kubieke meter en een maximale hoogte van 5 meter*' (artikel 10, 6°). Ze verwijzen hiervoor naar het Verslag aan de Vlaamse regering bij dit Vrijstellingsbesluit.

Ze merken ook op dat het Vrijstellingsbesluit gewijzigd werd op 15 juli 2016 en dat met deze wijziging, die pas op 29 september 2016 in werking trad, wijzigingen werden doorgevoerd aan artikel 10, 4° in die zin dat dit artikel nu bepaalt: '*gebruikelijke ondergrondse constructies en aansluitingen, zoals installaties voor het transport of de distributie van drinkwater, afvalwater, elektriciteit, aardgas en andere nutsvoorzieningen*'.

Ze menen dat dit wijzigingsbesluit op de voorliggende aanvraag niet kan toegepast worden aangezien het nog niet van toepassing was op het moment dat de gemeenteraad zich over de zaak van de wegen diende uit te spreken.

Volgens de verzoekende partijen blijkt uit de vermelde wijziging dat de werken voor het pompstation op het moment van de indiening van de aanvraag en minstens op het moment van de beslissing over de zaak van de wegen als vergunningsplichtig diende beschouwd te worden.

Tot slot wijzen de verzoekende partijen op de plicht van de verwerende partij om na te gaan of een handeling al dan niet vergunningsplichtig is en stellen ze nogmaals dat er niet afdoende werd geantwoord op hun bezwaar hierover.

4.2

De verwerende partij stelt in haar antwoordnota in eerste instantie dat de vraag of de werken aan het ondergronds pompstation al dan niet vergunningsplichtig is, geen enkele invloed heeft op de wettigheid van de bestreden beslissing. Zelfs mocht er een vergunningsplicht bestaan houdt dit volgens haar enkel een probleem van handhaving in.

Vervolgens merkt de verwerende partij op dat ze als orgaan van actief bestuur gehouden is de regelgeving toe te passen zoals die geldt op het tijdstip van de te nemen beslissing.

Ze verwijst naar de beantwoording van de bezwaren in de bestreden beslissing en argumenteert dat de verzoekende partijen er niet in slagen aan te tonen dat het pompstation geen gebruikelijke ondergrondse constructie zou zijn in de zin van artikel 10,4° Vrijstellingsbesluit. In de aangebrachte wijzigingen aan het Vrijstellingsbesluit ziet ze enkel de bevestiging dat artikel 10,4° ruim moet geïnterpreteerd worden.

De beweerde aanklacht van saucissionering van de aanvraag ontkent de verwerende partij met klem aangezien de totaliteit van het project werd beschreven en het pompstation dus niet werd losgekoppeld van het geheel.

De verwerende partij merkt ook op dat de gemeenteraad, die moet beslissen over de zaak van de wegen, niet bevoegd is om over de vergunningsaanvraag te oordelen zodat de argumenten in verband met het tijdstip van de wijzigingen aan het Vrijstellingsbesluit geen afbreuk doen aan de plicht om de actuele regelgeving in acht te nemen op het moment van de beslissing.

4.3

De tussenkomende partij voert een aan dit van de verwerende partij gelijkaardig verweer.

Ze voegt er nog aan toe dat het niet relevant is dat in de eerste aanvraag wel een vergunning werd gevraagd voor het pompstation. Ze acht zich daardoor niet gebonden en meent dat ze geen verantwoording moet geven voor een gewijzigd inzicht.

4.4

In de wederantwoordnota beklemtonen de verzoekende partijen dat ze wel degelijk belang hebben bij het middel dat kritiek uit op het niet-vergunningsplichtig karakter van bepaalde handelingen. Ze oordelen dat dit des te evidentier is aangezien ze de toepasselijkheid van de vrijstelling reeds hebben betwist tijdens het openbaar onderzoek.

Voor het overige voegen de verzoekende partijen een nieuw argument toe aan hun betoog, met name de vergelijking tussen de vrijstellingsplicht en het wijzigingsbesluit van de Vlaamse regering van 9 oktober 2005 inzake de handelingen van algemeen belang.

4.5

De verwerende partij gaat in haar laatste nota op de uitbreiding van het middel niet in en stelt dat dit onontvankelijk is.

4.6

De tussenkomende partij gaat in haar laatste nota wel in op de verwijzing tussen het Vrijstellingsbesluit en het Besluit Handelingen Algemeen Belang. Ze ontkent evenwel deze link aangezien de vrijstelling voor het pompstation steunt op artikel 10,4° Vrijstellingsbesluit en niet op artikel 11 dat specifieke handelingen van algemeen belang opsomt.

5.

5.1

Het onderzoek naar de vergunningsplicht van het pompstation kadert in het onderzoek naar het belang van de verzoekende partijen. Het al dan niet vergunningsplichtig zijn van de aanleg van het pompstation is immers bepalend om uit te maken of de verzoekende partijen een voordeel kunnen halen uit de door hen gevorderde vernietiging.

5.2

De verzoekende partijen betwisten niet dat het pompstation wordt aangelegd op openbaar domein.

Uit een vergelijking tussen de regeling die voor het openbaar domein in voege was voor en na 29 september 2016 (datum van inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit aan de vrijstellingsregeling van 15 juli 2016) blijkt dat aan punt 10,4° Vrijstellingsbesluit ("*gebruikelijke ondergrondse constructies en aansluitingen*") volgende zinsnede werd toegevoegd: "*zoals installaties voor het transport of de distributie van drinkwater, afvalwater, elektriciteit, aardgas en andere nutsvoorzieningen*".

In het oorspronkelijk verslag aan de Vlaamse regering (B.S. 10 september 2010, p. 57504) werd bij de bepaling onder artikel 10,4° als toelichting vermeld: "*worden onder andere alle soorten leidingen en aanhorigheden bedoeld*". In het verslag aan de Vlaamse regering bij het wijzigingsbesluit van 15 juli 2016 (B.S. 19 september 2016, p. 62817) wordt over de hierboven

vermelde toevoeging de volgende toelichting gegeven: *“aangezien hierover veel vragen gesteld werden, wordt een (niet limitatieve) opsomming van voorbeelden toegevoegd”*.

De verwerende partij is, wanneer ze uitspraak doet over een bij haar ingediende bouwaanvraag, gehouden de reglementering toe te passen die geldt op het ogenblik van de uitspraak. Ze is dus niet gebonden door de reglementering die van toepassing was op de datum van het indienen van de aanvraag.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden kan in hoofde van de verwerende partij dan ook geen onregelmatigheid weerhouden worden omdat deze de actuele regelgeving heeft toegepast en niet deze zoals van toepassing ten tijde van het indienen van de aanvraag. Ook de stelling dat gekeken moet worden naar het tijdstip waarop de gemeenteraad oordeelt over de zaak van de wegen, overtuigt niet. Het is immers niet de gemeenteraad die een oordeel dient te vellen over het al dan niet vergunningsplichtig karakter van een onderdeel van de aanvraag. Evenmin dienstig is het verweer van de verzoekende partijen dat het vergunningsplichtig karakter van het pompstation zou blijken uit het feit dat in de eerste aanvraag het pompstation wel als vergunningsplichtig onderdeel werd opgenomen. Het staat een aanvrager vrij zijn aanvraag naar believen en desnoods met nieuwe inzichten in te dienen. Het is evenwel de vergunningverlenende overheid die dient te beslissen over het al dan niet vergunningsplichtig karakter.

5.3

Uit het dossier van de voorliggende aanvraag blijkt dat de aanvrager duidelijk heeft aangegeven dat de binnen het openbaar domein in de Veerstraat uit te voeren werken volgens hem niet vergunningsplichtig zijn. Hij voegt eraan toe dat deze werken, ter verduidelijking van het totale project, wel mee worden besproken en opgenomen in de aanvraag.

De Raad stelt vast dat de aanvraag voor deze van vergunningsplicht vrijgestelde werken, uitdrukkelijk verwijst naar het artikel 10 van het Vrijstellingsbesluit, op dat ogenblik laatst gewijzigd op 27 februari 2015. Er wordt in de verklarende nota verwezen naar de punten 1 en 2 (van artikel 10,4°) wat de wegverhardingen betreft en naar punt 4 *“gebruikelijke ondergrondse constructies en aansluitingen”*, om te besluiten dat onder meer de voorziene werken in de Veerstraat aan deze voorwaarden voldoen.

Uit de aanvraag, de erbij horende verklarende en beschrijvende nota, en het feit dat de plannen ook een afzonderlijk plan van het pompstation bevat, kan redelijkerwijze niet gesteld worden, zoals de verzoekende partijen voorhouden, dat de aanvrager zijn aanvraag saucissioneert.

Uit het geheel van de aanvraag blijkt integendeel een totaalproject waarbij de aanvrager het vuilwater wil afkoppelen van het oppervlaktewater en afvoeren naar een bestaande RWZI. Het in de Veerstraat voorziene pompstation dient voor de centralisatie van de afvalwaters om deze van daaruit op te pompen en via een nieuw aan te leggen persleiding door te sturen naar een bestaande persleiding richting Deinze.

Er is dan ook, in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden, geen sprake van een opsplitsing van de aanvraag. De aanvrager geeft duidelijk alle handelingen weer die zullen uitgevoerd worden, duidt aan wat volgens hem niet-vergunningsplichtig is en vraagt een vergunning voor de volgens hem vergunningsplichtige werken. Het pompstation, waartegen de verzoekende partijen kritiek uitoefenen, wordt niet losgekoppeld van de aanvraag, maar wordt enkel aangeduid als een handeling die niet vergunningsplichtig is.

5.4

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek hebben de verzoekende partijen een bezwaar ingediend waarbij ze onder meer kritiek uitoefenden op het gegeven dat de aanleg van het pompstation niet vergunningsplichtig zou zijn.

De verwerende partij beantwoordt in de bestreden beslissing dit bezwaar als volgt:

“De uiteenzetting van de bezwaarindiener kan niet bijgetreden worden. Het pompstation is wel degelijk vrijgesteld van vergunningsplicht ingevolge art 10, 4° van het vrijstellingsbesluit: het bevindt zich op openbaar domein en betreft een 'gebruikelijke ondergrondse constructie(s) ... zoals installaties voor het transport ... van ...afvalwater...'. Als de vrijstelling enkel de buisleidingen zou omvatten, zou er geen enkel riolerings- of collectorproject vrijgesteld zijn, want er worden in alle projecten controleputten, pompstations, overstortinstallaties, ... voorzien. In het verslag aan de Vlaamse regering wordt m b t art 10, 4° gesteld: '4° worden onder andere alle soorten ondergrondse leidingen en aanhorigheden bedoeld'. Het gaat dus zowel over de leidingen als de (noodzakelijke) aanhorigheden, zoals een pompstation.

De verwijzing door de bezwaarindiener naar de toelichting bij art 2 1 en 2 2 is om evidente redenen niet ter zake dienend, vermits voormelde artikelen betrekking hebben op 'handelingen in, aan en bij woningen', wat niet het voorwerp van de aanvraag uitmaakt.

Vermits het bezwaar gericht is tegen de bouw van het pompstation en dit pompstation vrijgesteld is van vergunningsplicht, is de toepassing van art 4 4 7, §2 in dit verband niet aan de orde”.

Uit dit antwoord blijkt wel degelijk dat de verwerende partij concreet op het bezwaar heeft geantwoord.

Er kan niet ernstig wordt betwist dat een pompstation dienst doet als verzamelplaats voor diverse afvalwaters, van waar het vuilwater wordt opgepompt om vervoerd te worden naar persleidingen. Een pompstation is, naar het oordeel van de Raad, een gebruikelijke installatie voor het transport van afvalwater. Uit het dossier blijkt dat dit station als aanhorigheid bij de nieuwe rioleringen en persleidingen wordt aangelegd.

In haar antwoord op dit bezwaar in de bestreden beslissing verwijst de verwerende partij naar artikel 10,4° van het Vrijstellingsbesluit in de versie zoals dit bestond na de wijziging op 15 juli 2016 en dus naar de actuele regelgeving.

Waar de verzoekende partijen in hun eerste middel, net zoals in hun bezwaar, nog verwijzen naar artikel 2.1 en 2.2 van het Vrijstellingsbesluit kan met de verwerende partij beaamd worden dat deze artikelen niet ter vergelijking kunnen aangewend worden aangezien deze artikelen niet gaan over handelingen op het openbaar domein, maar over handelingen in en aan woningen. Ook de verwijzing naar *littera* 6 van artikel 10 van het Vrijstellingsbesluit wordt niet dienstig ingeroepen. Vooreerst is deze *littera* nooit door de aanvrager aangeduid als zijnde van toepassing, bovendien verwijst dit punt naar de bovengrondse technische installaties, onder meer van nutsmaatschappijen, terwijl het pompstation een hoofdzakelijk ondergrondse constructie is.

Besluitend kan gesteld worden dat de verwerende partij wel degelijk afdoende en concreet het bezwaar van de verzoekende partijen inzake de vergunningsplicht van het pompstation heeft onderzocht.

Met de verwerende partij stelt de Raad vast dat het niet onjuist, noch kennelijk onredelijk is vast te stellen dat de aanleg van een pompstation op openbaar domein, de enige handeling van het totaalproject waartegen de verzoekende partijen zich richten en verzetten, wel degelijk, ongeacht de gewestplanbestemming, vrijgesteld is van vergunningsplicht op grond van artikel 10,4° van het Vrijstellingsbesluit. De opeenvolgende wijzigingen van artikel 10,4° van het Vrijstellingsbesluit doen aan deze conclusie geen afbreuk gelet op de plicht van de verwerende partij te oordelen op grond van de meest actuele regelgeving.

5.5

Waar de verzoekende partijen, in de veronderstelling van een vergunningsplicht, nog uitgaan van een schending van het Dossiersamenstellingsbesluit moet vastgesteld worden dat van een verkeerd uitgangspunt wordt vertrokken.

Wanneer de verzoekende partijen tenslotte de regelgeving inzake de Handelingen Algemeen Belang bij hun betoog betrekken dient vastgesteld te worden, los van de vraag of ze hiermee geen niet-ontvankelijke uitbreiding aan hun middel geven, dat het pompstation wordt voorzien op openbaar domein zodat er geen beroep moet gedaan worden op eventuele vrijstellingen in het Vrijstellingsbesluit voor handelingen van algemeen belang (artikel 11), terwijl het Besluit Handelingen Algemeen Belang bedoeld is om handelingen toe te laten waarbij afgeweken wordt van bestemmingsvoorschriften. Dit laatste is evenwel niet nodig aangezien het pompstation voorzien wordt op openbaar domein en de vrijstelling van artikel 10,4° Vrijstellingsbesluit geldt ongeacht de gewestplanbestemming.

6.

Los van het aannemelijk maken van concrete hinderaspecten op grond van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in samenlezing met artikel 56, §1, 1° Procedurebesluit moet een verzoekende partij kunnen aantonen dat ze, rechtstreeks of onrechtstreeks, een voordeel kan halen uit de beoogde vernietiging. Dit veronderstelt dat een verzoekende partij door de bestreden beslissing is benadeeld en dat dit nadeel persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel is.

Uit de voorgaande uiteenzetting is gebleken dat de verzoekende partijen hun betoog volledig en uitsluitend hebben toegespitst op het pompstation, aan te leggen in de Veerstraat, in de buurt van hun eigendom (Veerstraat 8), maar met aansluiting op de andere leidingen voorzien ter hoogte van de Veerstraat 29. Het is ook enkel daar dat enkele kleinere elementen bovengronds zichtbaar zullen zijn.

Hierboven is komen vast te staan dat het aan te leggen pompstation, als onderdeel van het voorziene totaalproject en noodzakelijk voor het oppompen en de verbinding naar de persleidingen, op grond van artikel 10,4° van het Vrijstellingsbesluit, vrijgesteld is van enige vergunningsplicht. De aanvrager kon dit dan ook zo terecht in zijn aanvraag opnemen en de verwerende partij heeft terecht deze vrijstelling van vergunningsplicht vastgesteld.

Besluitend moet gesteld worden dat de bestreden beslissing voor de verzoekende partijen geen griefhoudend karakter heeft en dat het verdwijnen ervan uit het rechtsverkeer hen geen voordeel kan opleveren.

Bovendien moet in het verlengde daarvan vastgesteld worden dat enige hinder die afkomstig zou zijn van de pompinstallatie, door de verzoekende partijen dan ook niet in oorzakelijk verband kan gebracht worden aangezien de bestreden beslissing geen vergunning verleent voor het pompstation.

Het met de bestreden beslissing niet-vergunningsplichtig bevinden van het pompstation, tast dan ook de wettigheid van de bestreden beslissing geenszins aan. De verzoekende partijen doen niet blijken van het rechtens vereiste belang bij hun vordering.

7.

De exceptie is in de aangegeven mate gegrond.

VI. KOSTEN

Artikel 33 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad de kosten van het beroep ten laste legt van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Aangezien het beroep onontvankelijk is geworden bij gebrek aan belang, kan de Raad de kosten van het geding, gelet op artikel 33, eerste lid DBRC-decreet, enkel ten laste van de verzoekende partijen leggen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 5 februari 2019 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Margot DEPRAETERE

Hilde LIEVENS